

Bizakodhatunk Márton Áron boldoggá avatásában

Akik a templomokban vagy személyesen végzik Márton Áron szentté avatásáért a kérő imádságot, és szeretnék megérni az ünnepélyes nyilvánítást, minden bizonnyal kíváncsiak a kanonizációs eljárás folyamatára.

Molnár Melinda

Miként történik annak megállapítása, hogy Isten szolgája hősies fokon gyakorolta a keresztény erényeket, a z szentül élt, vagy pedig életét áldozva tanúságot tett Isten iránti szeretetéről? Ezekről a kérdésekről és az ügymenet jelenlegi állásáról a Márton Áron Egyesület Csíkszentdomokosért és a budapesti Márton Áron Társaság szervezésében tartott kétnapos konferencián msgr. dr. Kovács Gergely, Márton Áron szentté avatási perének posztulátora tartott rendkívül érdekes előadást.

Kovács Gergely (Róma), a Kultúra Pápai Tanácsának irodavezetője 2012 februárjától dr. Jakubinyi György érsek megbízásából látja el a

Fotó: Farkas Antal

Msgr., dr. Kovács Gergely, Márton Áron szentté avatási perének posztulátora

posztulátori feladatokat. Csíkszentdomokoson a hallgatóságnak elmondta: a boldoggá (beatificatio) és szentté avatás (canonisatio) annak ünnepélyes kijelentése, hogy a z elhunyt Isten színe látására jutott – kiérdemelte az örök boldogságot, a megnyországot. Teológiai értelemben mindkető ugyanazt jelenti: annak ünnepélyes nyilvánítása, hogy az elhunyt hősies fokon gyakorolta az erényeket, azaz hitvalló, avagy életét áldozva tett tanúságot Krisztusba vetett hitéről, tehát vértanú. A boldoggá avatás során az egyház megengedi tiszteletét egy adott közösség számára, a szentté avatott hivatalos tiszteletét elrendeli az egész egyház számára. A boldoggá avatás a szentté avatást megelőző, annak közbeeső mozzanata. Együtt jelentik a végcél: az életszentségről való döntést.

A Szentek Ügyeinek Kongregációjánál a szentté avatás jelenlegi rendjét két szentesítő dokumentum szabályozza: egyik a szentatyá rendelkezése, a másik a Szentek Ügyeinek Kongregációja által kiadott útmutató.

Kovács Gergely posztulátor, a folyamat gondnok, ügyvivője elmondta: feladata, mintegy ügyvédként, hogy mindent megtegyen a teljes igazság ismeretében az ügy előmeneteléért – a jézusi igazság, a semmit el nem hallgatás szellemében.

Márton Áron esetében lezárult a boldoggá avatási eljárás egyházmegyei szakasza. Elismerték, hogy az egyházmegyei eljárás szabályszerű volt, ezzel elkezdődhetett a boldoggá avatás szentesítő szakasza. A posztulátor elké-

szítette a Posztulátornak nevezett peranyagot, ami egy, mintegy 600 oldalas kiegészítő dokumentumgyűjtemény. A Szentek Ügyeinek Kongregációjának hatáskörében folytatódik az eljárás. Mostantól elismerést kell nyernie, hogy Isten szolgája hősies fokon gyakorolta a keresztény erényeket.

A kongregáció a peranyag több pontjához kért kiegészítéseket, pontosításokat, magyarázatokat. Néhány kérdés megválaszolása időigényes, de ezzel együtt bizakodóak lehetünk: Márton Áron ügye nem áll. Egy rendkívül körületekintő, aprólékos munka után, előtt és közben vagyunk – mondta a posztulátor. Mivel nem vértanú, ha bebizonyosodik, hogy hitvalló volt, csodára és annak bizonyítási eljárására is szükség van. A kongregáció munkakapacitása is véges: a világból sok üggyirat érkezik. Ezek ismerete megalapozhatja ürelmünket és reményünket.

Munka közben vagyunk, nem csak egy ember végzi ezt az igényes, sok szakértelmet és odaadást, az ügy iránti elkötelezettséget kívánó feladatot. A csíkszentdomokosi történet-szkonferencián olyan levéltári és történelmi anyagot mutattak be a szakemberek, ami Márton Áron püspök életéről, koráról eddig nem volt kutatható. Bizonyára, amit elmondtak az újabb levéltári anyagok kapcsán a teológusok, történészek, levéltári kutatók, ovalendítő lesz, hogy Isten szolgáját mielőbb szentjeink között tisztelhes-sük. Addig is „tanítása és példája, világító JEL”.

A Hit évére készültek fel Csíksomlyón

Immár nyolcadik alkalommal szervezett Pasztorális Napokat a Gyulafehérvári Főegyházmegyei Pasztorális Iroda (GYEPI). Ezzel Csíksomlyón a Jakab Antal Tanulmányi Házban gyűltek össze a lelkesek, hitoktatók, hogy az októberben kezdődő új Pasztorális Évre felkészüljenek. Őstől a hit évét hirdetik meg a gyulafehérvári főegyházmegyében.

„A Pasztorális Napokon szerveztek bevezető pasztorális év témáját, ezt meg is próbáljuk élni, s úrítve kicsiben, hogy minden apok, mind munkatársaik, akik a pasztorációba beegítenek, otthon, a maguk közösségeikben – beleértve a családot, munkaközösséget, egyházközséget, plébániát – tovább tudják adni” – emelte ki lapunknak ft. msgr. Portik-Hegy Kelemen pápai káplán, főesperes, a GYEPI főtájtára.

Hozzátette, az előző három évben (mivel hároméves cik-

lusokra oszlik a pasztorális terv – a szerk.) a misztérium-kommunió-misszió vonalat járták végig, így visszakérültek újra a misztériumhoz. A téma igazodik a Vatikán akaratához is, hiszen az entáta, XVI. Benedek pápa a II. Vatikáni Zsinat megnyitására 50. évfordulójára gondolva (amely pontosan 2012. október 11-re esik – a szerk.) a kö-

vetkező pasztorális évet a Hit évének nyilvánította.

Elsősorban lelki szinten mélyülnek el a főpásztoraikkal közösen, így ft. msgr. Tamás József segédpüspök celebrálta a hétfői szentmisét, ma 13 órától a csíksomlyói kegytemplomban pedig ft. msgr. Jakubinyi György érsek lesz az ünnepi záró szentmise főcelebránsa. Elmondta, hogy fontos elméleti, szellemi szinten is elmélyíteni a tematikát, így előadásokat tartanak, illetve gyakorlati szinten műhelyek keretében is feldolgozzák ezeket a tanításokat.

„A Pasztorális Napok egyfajta felkészítő is, mivel mindenhol nem tudnak eljutni ide, ezért körbejárjuk a főegyházmegyet, és a főesperesi kerületekben bemutatjuk a lelkészeinknek, hogy az egyházközségeikben hogyan tudják ezeket az elveket elmélyíteni” – összegzett a GYEPI főtájtára.

Szöcs Lóránt

Molnár Melinda

Ha kérdeznék...

Imameghhallgatásokról

Bő másfél évtizeddel ezelőtt templomban, egyháztörténész-től hallottam, hogy imádkozunk Márton Áron szentté avatásáért. Nem csupán kételkedtem, magamban tiltakoztam is. Ugyan? A 20. század végén, magasan képzett, egyháztudományokban jártas szakemberek elhiszik ezt? Kérjük Istent, hogy a boldogemlékű eltávozott közbenjárására csoda, azaz természetfölötti esemény történjék? A székelyudvarhelyi templom lépcsője mellett áll egy Márton Áron-szobor. Mintha odamondtam volna: mit szól ehhez? Aztán bármennyiszer arra jártam, gondolatba ejtett. Nem hagyott nyugodni másik kérdés se: vajon szülőfalumban, káplánságának első állomáshelyén, hogyan emlékeznek rá az öregek. Irodalmi pályázatot hirdettek: bármilyen műfajban lehetett jelentkezni. Amikor a dítrói kis-templomban egy mise végén

hallottam az érte mondott imát, elhatároztam, megpróbálok írni magam is. Hosszú heteken keresztül kerestem, kérdezősködtem. Hiába. Mindenki a püspököt emlegette. Próbáltam megtanulni az imát, nehezen sikerült. Már-már feladtam a tervemet, hogy megírhatom az első káplánévet. Imádkoztam és kutattam. Aztán a leghetetlenebb körülmények között, egy kartontasakban meglettem egy dokumentumlevellet. Elindulhattam. Sokan csatlakoztak imában célomhoz. Gyűltek az adatok, összeállt az olvasónapló. Megnyertem egy pályázatot, könyv készült belőle. Tovább imádkoztam, azzal a meggyőződéssel: az igaz ügghöz lehet kérni égi segítséget. Amilyen lelki változást éltem meg közben, az életem nagy csodája: az imádság ereje felülmúlja a tudást és a képzeletet!